

kobila jo potegne proti nekim zapušnim hlevu, ki na samoti prazen stoji. Duri odrine, se v hlev zmuzne, vrata se za njo zapró, in priperta je jetnica. Vlastnik jo iše, po širokim in dolgim po nji poprašuje, pa ni sluha ne duha od nje, ter si misli, šla je že rakam žvižgat.

Primeri se ednajsti dan, — de gre vlastnik proti imenovanemu hlevu. Vreme je tiho, brez vétra, pa vunder vidi na durih narbo se majati; si misli: kaj pač mora v hlevu biti? odpre vrata in — kobila mu na proti pritava, in milogledaje kaže kës, ki mu je nezvesta postala bila. Vlastnik ji rad odpusti, jo pomiljuje; jedí in pijače ji pa le po malim daje, in čez neke tedne kobila srečno poverže.

Koliko dni néki bi bilo ubogo žvinče še v jetnišnici živelo? In koliko dni bi zamogel odrasen, močen človek brez jedí in pijače preživeti? *) —

P. Musy.

Zalostna prigodba.

Na Koroškem smo brali iz vaših čednih novic, de vi Slovenci na Krajskim že iz krompirja kruh delate, in takó radi na suhim ostanete **); pri nas se pa mokrota bolj poljubi; ni toliko opravi; zakaj mokro jaderno skoz gerlo smukne. Dela se pri nas iz repice (krompirja ali konstanjov) žganje, de bi skoraj v stavo šli, več, ko per vas vina perdelujete? Nekteri skoz 8 mesencov po dva, tri, štiri polovnjake dan na dan napravijo, in eden je, kterimu 1000 orn ali véder vsaki dan nateče. Serkajo ga pa tudi, de je kaj! že otroku v zibeli se ponudi; pije ga mlad in star, ženstvo in moštvo, zdrav in bolan, in zakaj bi ga ne? saj je take cene, kakor v nekterih krajih dobra voda, pa tudi večidel nam ga gospodje žgejo.

Ali kam bomo po ti cesti prišli? Kamor namerijo iti, naj vam resnična pergodba pretečeniga posta, ki se je blizo Obirja perpetila, pokaže.

Priden oženjen rudar (knap), oče nekih otrok, je obljubo storil žganja se anati; ali kader na goro v jame pride, njegovi tovarši z njim večkrat vajže delajo, enkrat ga pa le napeljajo žganje pokusiti in ga jim kupiti. Kader občuti, de že ima več ko zadosti, se pitja odstavi, pa tovarši posilim v njega vlivajo, ga raztegnejo na klop, pogernejo z rjuho,

*) Na to vprašanje zamorem jez z tem le odgovoriti. Delj časa zamore pitana, ko slabo rejena živina brez živeža prestatí. Po razločku plemená tudi živina več ali manj časa brez jedi pri življenju ostane. Če pa živina ali človek razun pomanjkanja jedí, tudi clo nič pijače ne vživa, še veliko prej pogíne. Vse živali sploh pomanjkanje pijače težje prestanejo, ko pomanjkanje živeža, in veliko prej poginejo od žejje, ko od lakote. Skušnje kažejo, de so konji brez živeža 18 do 27 dni preživeli, psi brez jedí in pijače 25 do 36 dni; nek pitan prasie je po spričevanju Mantela 160 dni samó od tega živel, de je apno od stene lizal (?) — Človek zamore več ko 12 dni brez vse jedí živeti, včasí pa še delj. V mescu Sušcu leta 1809 se je 7 nesrečnih mornarjev skozi 17 dni na ledenih plošah po jutrovim morju (Ostsee) gonilo, brez de bi bili kaj družiga vžili, ko led; osemnajstí dan so jih prebivavci otoka Bornholm smerti lakote oteli. Nar bolj čuden dokazik pa, kakó dolgo zamore človek brez jedí živeti, imamo na k smerti obsojenim Francozu, po imenu Granier, ki je 17. dan velkiga Serpana 1831 v mestu Toulouse potem umerl, ko je 63 dni brez vsiga živeža preživel; od časa do časa je nekaj vóde popil in še le 64. dan umerl. Cel mož, 5 čevljev in en pale velik in poprej močne postave, je potem le 52 funtov tehtal.

Dr. Bleiweis.

**) Bog daj, de bi to res bilo!

Vredništvo.

ga začnejo z žganjem poškopiti, in še druge norčije vganjati. Ko na dom pride, se vleže in čez dva dni ga na pokopališe nesó. — Duhoven so pri ti žalostni prigodbi z živo besédo na grobi okoli stoječim v serce segli, pa kaj? „Pijanec se oberne, kader se prekučne.“ Perjazni bravci, ali kliče kaj to na pomoč? *) —

Boljši je suha repica, kakor mokra!

Rumar.

Kratki popis poslednjiga letniga zbora c. k. kmetijske družbe v Ljubljani.

7. dan tega mesca so imeli udje kmetijske družbe velki zbor, pri kterim so visokorodni grof Welsperg, namestnik deželniga poglavarja, predsednik bili, zató kër Njih ekselencija ravno zdaj niso domá. Od raznih reči je bilo govorjeno, od kterih bomo pa drugo pot kaj več povedáli; med na vgléd postavljenim kmetijskim orodjem je nov kolovrat od gosp. Ferlana nar bolj slovil. Kër ga je gosp. Zavínšek grajšak v Metliki in poslanik hrovaško-slavonske kmetijske družbe, posebno želel za imenovano družbo v Zagrebu pridobíti, so mu ga gosp. Ferlan za ta častni namen prepustili. Veliko družih gospodov je tudi želelo, ta kolovrat imeti, ki je kolovrat in stol v enim skupej. Nam pa so gosp. Ferlan popolni popis tega noviga česko-krajskiga kolovrata izročili, kteriga bomo v prihodnjih Novicah natisnili. — 4 posebno pridni oskerbovavci sadnih in murbnih drevov so bili pri tem zboru sreberne svetinje vredni spoznani, namreč: Jožef Dermel, učitelj v Boštanju; Janez Cotel, kmetovavec v Lešah v Radolski komisii; Luka Ferlan, kmetovavec na Godežču v Loški komisii in Tomaž Tavčar v Šent-Jernej v Kostanjevski komisii. Naslednji pa so bili očitno pohvaljeni: Jakob Pernus, Miklavž Valavč, Jernej Bohine, Gašper Čik, Miha Dobravec, kmetovavci v Lešah, in Juri Alijančič, kmetovavec iz Kovorja. Če se bodo tudi zanaprej takó pridno obnašali, jim bodo v nekih letih častne svetinje podeljene.

Dr. Bleiweis.

*) Po več krajih so se jele družtva treznosti in zmernosti napravljati, ktere so že veliko ljudi pijančevanju otele; na Poljskim oštarije, kjer žganje točijo, že zlo prazne stojijo. Kdaj bo pri nas ta dan zasijal? Vredništvo.

Znajdba vganjke v poprešnjim listu je:

Zató, ki sedeti ne zna.

Današnjemu listu je deveti in dvajseti del vinoreje in perlošen list Nr. 7 perljan.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	10. Velkitravna.		5. Velkitravna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pshenize domazhe ..	1	21	1	27
1 » » banafhke ..	1	21	1	24
1 » » Turfhize	1	2	1	4
1 » » Šorfhize	—	—	1	3
1 » » Rëshi	1	1	1	4
1 » » Jezhmena	—	—	—	51
1 » » Profa	—	59	1	5
1 » » Ajde	—	51	—	48
1 » » Ovfa	—	36	—	34